

Äldste L. Tom Perry

i de tolv apostlarnas kворum

Mödrar som undervisar barnen i hemmet

Jag tror att det är enligt gudomlig plan som moderns roll betonar omvårdnaden och undervisningen av nästa generation.

Jag hade nyligen tillfälle att tillsammans med äldste Donald L. Hallstrom resa och besöka fem städer i centrala Förenta staterna. I varje stad vi besökte skulle vi ha ett möte med heltidsmissionärerna, och därefter ett möte med stavs- och församlingsledare om missionsarbete. Mellan de här två mötena skulle stavens hjälpförening bjuda oss på en lätt middag så att vi fick tid att träffa stavspresidenterna. När vi kom till Milwaukee i Wisconsin värdade två unga familjer till Hjälpföreningen om att låta dem laga och servera middagen. De två männen arbetade i köket. De två mödrarna höll uppsikt över bordsarrangemangen och serveringen av maten. Tre små barn tog hand om dukningen och serveringen under mödrarnas övervakning. Det gav mödrarna tillfälle att undervisa barnen. Det var mycket intressant att iakttä hur barnen följde varje detalj i mödrarnas undervisning. De utförde sina uppgifter helt och fullt.

Det jag såg fick mig att tänka på den undervisning jag fick av min mor. Precis som profeten Nephi och som

många av er är jag född av goda föräldrar (se 1 Nephi 1:1).

Ett av mina syskonbarn gav mig nyligen fyra anteckningsböcker som min mor hade fyllt med noteringar medan hon förberedde sig för sin lektion i Hjälpföreningen. Jag kan tänka mig att de här anteckningsböckerna — och det finns fler som jag ännu inte har tittat i — motsvarar hundratals timmars förberedelser.

São Paulo, Brasilien

Min mor var en underbar lärare som var omsorgsfull och noggrann i sina förberedelser. Jag har tydliga minnen av dagarna före hennes lektioner. Matsalsbordet var täckt av referensmaterial och anteckningarna hon gjorde inför sin lektion. Hon hade förberett så mycket material att jag är säker på att bara en liten del av det användes under lektionen, men jag är lika säker på att inga av hennes förberedelser någonsin var bortkastade. Hur kan jag vara säker på det? När jag bläddrade igenom sidorna i hennes anteckningsbok var det som om jag än en gång hörde min mor undervisa mig. Ja, anteckningarna om ett enda ämne var för omfattande för att en lektion skulle räcka till, men det som hon inte använde i klassen använde hon till att undervisa sina barn.

Jag tror att jag tryggt kan säga att även om min mor var en väldigt duktig lärare bland systrarna i Hjälpföreningen, skedde hennes bästa undervisning hemma bland barnen. Naturligtvis berodde det till stor del på att hon hade mycket mer tid till att undervisa sina barn än hon hade till att undervisa Hjälpföreningens systrar. Men jag vill också gärna tro att hon förberedde sig så grundligt för att först och främst vara ett föredöme för sina barn i att flitigt tjäna i kyrkan, och för det andra för att hon insåg att det hon lärde sig genom att förbereda sina lektioner skulle gång på gång kunna användas för att fylla ett högre syfte — att undervisa hennes söner och döttrar.

Låt mig få uppliva några minnen en stund och berätta vad jag lärde av min mor om hur man undervisar om evangeliet i hemmet. Min mor förstod värdet av att undervisa sina barn om normer, värderingar och lärosatser medan de var unga. Även om hon var

tacksam för andra som undervisade hennes barn utanför hemmet i skolan eller i kyrkan, insåg hon att föräldrarna har fått förtroendet att fostra sina barn, och i slutändan måste föräldrar se till att deras barn undervisas om det som deras himmelske Fader vill att de ska lära sig. Mina syskon och jag förhördes mycket noga av vår mor när vi fått undervisning utanför hemmet för att hon skulle vara säker på att rätta lärdomar nådde våra öron och formade våra sinnen.

När jag sprang hem från skolan brukade jag ibland tänka att skolan var över för den dagen, men den illusionen försvann snabbt när jag såg min mor stå i dörren och vänta på mig. När vi var små hade vi varsin skolbänk i köket där vi kunde fortsätta att få undervisning av henne medan hon utförde sitt hushållsarbete och lagade middag. Hon hade en medfödd begåvning som lärare och krävde långt mer av oss än våra lärare i skolan och kyrkan.

Min mor undervisade oss om både världsliga och andliga lärdomar. Hon såg till att ingen av oss kom efter i skolarbetet, som hon ofta brukade komplettera. Hon övade också sina hjälpföreningslektioner på oss. Vi fick naturligtvis de oförkortade versionerna som stod i hennes anteckningsböcker, inga förkortade versioner som begränsats av en viss lektionstid.

Vår undervisning där hemma handlade också om att lära oss skriftställen utantill, däribland trosartiklarna och profeters, siares och uppenbarares ord. Min mor var en person som trodde att intellektet försvagades om det inte ständigt var i bruk. Hon undervisade oss när vi diskade, kärnade smör eller hjälpte till på många andra sätt. Hon trodde inte på att låta onyttiga tankar komma in i barnens sinnen, inte ens

när de höll på med fysiskt arbete.

Jag använder inte min mor som en förebild för föräldrar i dagens värld. Det ser annorlunda ut idag, men även om tider förändras så får en förälders undervisning aldrig nedvärderas. Många verksamheter länkar en generations värderingar till nästa generation, men den allra viktigaste är nog att föräldrarna undervisar barnen i hemmet. Det gäller speciellt undervisningen om värderingar, moraliska och etiska normer, och tro.

Undervisningen i hemmet är ännu viktigare i dagens värld, där motståndarens inflytande är så utbrett och han attackerar och försöker undergräva och förstöra själva grunden till vårt samhälle, det vill säga familjen. Föräldrar måste bestämma sig för att undervisning i hemmet är ett högst heligt och viktigt ansvar. Även om andra institutioner som till exempel kyrkan och skolan kan hjälpa föräldrar att "vänja den unge vid den väg han [eller hon] bör vandra" (se Ords 22:6), så vilar ansvaret i första hand på föräldrarna. Enligt den stora lyckosalighetsplanen är det föräldrarna som fått förtroendet att ta hand om och utveckla vår himmelske Faders barn.

Våra familjer är en viktig del av hans verk och härlighet — "att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan" (Mose 1:39). På Guds eviga scen är det vanligtvis meningen att föräldrar ska inneha de viktigaste rollerna i barnens liv. Lyckligtvis finns det inhoppare som kan ingripa när föräldrarna inte kan. Det är emellertid föräldrarna som fått befallningen av Herren att fostra sina barn i ljus och sanning (se L&F 93:40).

Föräldrarna måste föra in ljus och sanning i sina hem genom en familjebön, en stunds skriftstudier, en hemaf-ton, en bok som läses högt, en sång och en familjemåltid åt gången. De vet att inflytandet av rättfärdig, samvetsgrann och ihärdig daglig fostran är bland de starkaste och framgångsrikaste krafterna i världen för det goda. Ett samhälles välgång, folkets lycka, framgång och frid har sina gemensamma rötter i undervisningen av barnen i hemmet.

Äldste Joseph Fielding Smith lärde: "Det är föräldrarnas plikt att lära sina barn de frälsande principerna i Jesu Kristi evangelium, så att de vet varför de skall döpas och så att en önskan att fortsätta hålla Guds bud sedan de

döpts ska inpräntas i deras hjärtan, så att de kan komma tillbaka till hans närhet. Vill ni, mina goda bröder och systor, ha kvar era familjer, era barn? Vill ni beseglas till era fäder och era mödrar som gått före er? ... I så fall måste ni börja er undervisning vid vaggan. Ni måste undervisa genom såväl föredöme som föreskrifter” (Conference Report, okt. 1948, s. 153; se *Nordstjärnan*, okt 1983, s. 137).

Min mors exempel som lärare i hemmet väcker en annan tanke, som handlar mer allmänt om undervisning. Kyrkans ledare lägger ner mycket tid på att tänka ut hur undervisningen i kyrkan ska kunna förbättras. Varför lägger vi ner så mycket tid och arbete? Det är för att vi tror att undervisningen har en enorm kraft att öka tron hos enskilda och stärka familjer. Jag tror att något av det bästa vi kan göra för att förbättra undervisningen i kyrkan är att förbättra undervisningen i våra hem. Vår undervisning i hemmet förbereder oss för att undervisa mer effektivt i kyrkan, och vår undervisning i kyrkan hjälper oss att undervisa mer effektivt där hemma. I kyrkan över hela världen finns matsalsbord som är täckta med referensmaterial och anteckningsböcker fyllda med tankar om hur lektioner ska hållas. Det går inte att förbereda sig för mycket för att

undervisa om Jesu Kristi evangelium, eftersom kunskap om evangeliet alltid kan, vare sig den används under klass-tiden eller ej, undervisas i hemmet.

Det inspirerade dokumentet ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” slår fast:

”Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. ‘Barn är en Herrens gåva’ (Psaltaren 127:3). Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor ...

Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar” (*Liabona*, okt. 2004, s. 49).

Enligt ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” kan de principer jag har undervisat om rörande undervisning i hemmet tillämpas på båda föräldrarna, men de är särskilt avgörande för moderns roll. Fäder är oftast på jobbet och borta från hemmet under större

delen av dagen. Det är en av många anledningar till att så mycket ansvar för undervisningen av barnet i hemmet vilar på mödrarna. Även om omständigheterna varierar och idealet inte alltid kan uppnås, tror jag att det är enligt gudomlig plan som moderns roll betonas omvårdnaden och undervisningen av nästa generation. Vi ser så många utmaningar idag som kommer av distraherande och destruktiva inflytanden, avsedda att vilseleda Guds barn. Vi ser många ungdomar som saknar de djupa, andliga rötter som de behöver för att hålla sig stadigt kvar i tron när vantrons och misströstans stormar virvlar runt dem. Alltför många av vår himmelske Faders barn överväldigas av världsliga begär. Ondskans våldsamma angrepp mot våra barn är mer utstuderade och skamlösa än någonsin tidigare. När vi undervisar om Jesu Kristi evangelium i hemmet ger det oss ett ytterligare lager av isolering som skyddar våra barn från världsliga inflytanden.

Gud välsigne er, ni underbara mödrar och fäder i Sion. Han har anförtrött sina eviga barn i er vård. Som föräldrar är vi medarbetare med, ja, vi förenar oss med Gud, i att åstadkomma hans verk och härlighet bland hans barn. Det är vår heliga plikt att göra vårt allra bästa. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn. Amen. ■